

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně **JTH INVEST s. r. o.**, se sídlem Teplice, Krupská 33/20, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalované **České obchodní inspekci**, ústřednímu inspektorátu, se sídlem Praha 2, Štěpánská 15, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 1. 2018, č. j. 30 A 7/2017-43,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni rozsudkem dne 17. 1. 2018, čj. 30 A 7/2017-43, zamítl žalobu proti rozhodnutí ústředního ředitele České obchodní inspekce ze dne 10. 11. 2016, č. j. ČOI 88243/16/O100/2200/16/Šte/Št, ve znění usnesení ze dne 21. 2. 2017, č. j. ČOI 26972/17/O100-OP/182, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ředitele České obchodní inspekce, inspektorátu Plzeňského a Karlovarského (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 2. 6. 2016, čj. ČOI 69129/16/2200, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyni pro porušení právních povinností uvedených v § 14a zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. 12. 2014, uložena pokuta 100 000 Kč.

[2] Proti výše označenému rozsudku krajského soudu nyní brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností. Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V návrhu uvedla, že je podnikatelským subjektem v prozatím dobré finanční kondici. Je však toho názoru, že požadavek úhrady uložené pokuty je předčasný a ukvapený, neboť důvodnost uložení této pokuty je předmětem přezkumu kasačního soudu. Stěžovatelka si je vědoma možnosti požadovat náhradu vzniklé újmy v případě úspěchu ve sporu, nicméně přiznání odkladného účinku kasační stížnosti shledává v tomto případě vhodnějším; nadto dle jejího názoru nemůže přiznání odkladného účinku v daném případě představovat újmu pro třetí osoby a není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Veřejný zájem naopak

shledává v tom, že budou vykonávána pouze rozhodnutí, která byla vydána na základě zákona a v souladu s ním.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Dle žalované stěžovatelka neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly hrozbu nepřiměřené újmy pro její podnikatelskou činnost. Stěžovatelka také nevysvětlila, proč by v případě úspěchu ve věci nebyl možný návrat v předešlý stav, když jde o plnění peněžité (zaplacení pokuty). Stěžovatelka sice hovoří o možné náhradě vzniklé újmy, avšak tuto újmu blíže nespecifikovala. Podle žalované nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku namítaná nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v takovém případě by institut odkladného účinku zcela ztratil svůj smysl.

[4] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, není-li následně zákonným postupem zrušeno; tento postup proto musí být vyhrazen jen pro výjimečné případy.

[5] Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti – viz § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[6] Vzhledem k tomu, že hrozba *vážné újmy* je z logiky věci spojena s účinky předcházejícího správního rozhodnutí (neboť jím došlo k uložení povinnosti), je zřejmé, že podává-li návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelka, která byla v řízení před krajským soudem v postavení žalobkyně, podmínkou *sine qua non* jakýchkoli úvah o důvodnosti takového návrhu je, že účinky plynoucí ze správního rozhodnutí byly sistovány již v řízení před krajským soudem. Odkladný účinek kasační stížnosti je totiž pojmově svázán s rozhodnutím krajského soudu; jeho přiznáním se tedy pouze odkládají účinky tohoto soudního rozhodnutí, nikoli předcházejícího rozhodnutí správního.

pokračování

[7] V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného žádný zvláštní zákon odkladný účinek nepřiznává; odkladný účinek nebyl žalobě přiznán ani rozhodnutím krajského soudu (o přiznání odkladného účinku žalobě nebylo ani požádáno), přičemž žaloba byla zamítnuta. Za této situace by tedy ani případné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (tedy sistace účinků napadeného rozsudku krajského soudu) nemohlo mít žádný vliv na povinnost stěžovatelky, založenou již předcházejícími správními rozhodnutími.

[8] Z uvedeného důvodu proto zdejší soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. března 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu